

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ο ΠΑΡΑ ΤΩ ΑΡΕΙΩ ΠΑΓΩ ΕΙΣΑΓΓΕΛΕΥΣ

Ἐν Ἀθήναις τῇ 30^ῃ Μαρτίου 1971

Ἀριθ. Πρωτ. 5

Π ρ ό ς

Τ ό ν Σεβασμιώτατον Μητροπολίτην
Κεφαλληνίας.

εἰς Ἀργοστόλιον.

Ἀποκρινόμενος εἰς τὸ ὑπ' ἀριθ. 312/1971 ἔγγραφον τῆς Ὑμετέρας Σεβασμιότητος ἔχω τὴν τιμὴν νὰ γνωρίσω ὅτι ἡ γνώμη μου, ἣτις δι' αὐτοῦ ζητεῖται, εἶναι ὅτι τὸ ἄρθρον 160 τοῦ ν. 5383/1932 "περὶ τῶν ἐκκλησιαστικῶν δικαστηρίων κ.λ.π.", καθ' ὃ ὁ ἀρμόδιος εἰσαγγελεὺς καταστάσης ἀμετακλήτου τῆς ἀποφάσεως τοῦ κοινοῦ ποινικοῦ δικαστηρίου ἀνακοινοῖ ταύτην ἐν ἀντιγράφῳ πρὸς τὸν πρόεδρον τῆς Ἱερᾶς Συνόδου, ὅστις προκαλεῖ τὴν ὑπὸ τοῦ ἀρμοδίου ἐκκλησιαστικοῦ δικαστηρίου καθάρεσιν τοῦ καταδικασθέντος ἄνευ ἐτέρας τινὸς διαδικασίας, νοεῖ τὴν ἀπόφασιν τοῦ προηγουμένου ἄρθρου 159, ἣτοι ἀπόφασιν, δι' ἣς κληρικὸς καταδικάσθη εἰς ἐγκληματικὴν ποινὴν. Ἐχαρακτηρίζοντο δὲ ἐγκληματικαὶ ποιναὶ δι' ἄρθρου 4 τοῦ προῖσχύσαντος Ποινικοῦ νόμου (ἰσχύοντος ἐν τῷ χρόνῳ δημοσιεύσεως τοῦ ὡς εἴρηται ν. 5383/1932), ἐκτός τῆς θανατικῆς ποινῆς, τὰ δεσμὰ διὰ βίου, τὰ πρόσκαιρα δεσμὰ καὶ ἡ εἰρική, ἀντίστοιχοι τῶν ὁμοίων κατὰ τὸν ἰσχύοντα ἤδη Ποινικὸν κώδικα (ἄρθρα 51, 52, 46^β) εἶναι ἡ ἰσόβιος κάθειρξις (διὰ τὰ ἰσόβια δεσμὰ) καὶ ἡ πρόσκαιρος κάθειρξις (διὰ τὰ πρόσκαιρα δεσμὰ καὶ τὴν εἰρικήν).-

Μετά τιμῆς

Ὁ Ἀντεισαγγελεὺς

(Στ. Τούσας)